ద్వారక దాస్

వర్సెస్

మధ్య ప్రదేశ్ రాష్ట్రం మరియు ఇంకొకరు.

ఫిబ్రవరి 10, 1999

[వి. ఎన్. ఖరే మరియు ఆర్. పి. సేథి, న్యాయమూర్తులు.]

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 1908, సెక్షన్ 152 – క్లరికల్ దోషాల దిద్దుబాటు – భవిష్యత్ వడ్డీతో కలిపి రూ.32,000 రికవరీకి ట్రయల్ కోర్టు దావా చేయడం – తదనంతరం, వాది ట్రయల్ కోర్టు ద్వారా దరఖాస్తుపై తీర్పును సరిదిద్దడం మరియు పెండెంట్ లైట్ వడ్డీని ప్రధానం చేయడం – పెండెంట్ లైట్ వడ్డీ మంజూరును హైకోర్టు రద్దు చేయడం – అనుకోకుండా పెండెంట్ లైట్ వడ్డీని మంజూరు చేయడంలో లోపం యాదృచ్ఛికం కాదు మరియు ట్రయల్ కోర్టు సరిదిద్దడం సాధ్యం కాదు.

కాంట్రాక్ట్ యాక్ట్ 1872, సెక్షన్ 73 – కాంట్రాక్ట్ ఉల్లంఘనకు పరిహారం – ట్రయల్ కోర్టు రూ.20,000 నష్టపరిహారంతో సహా నష్టపరిహారాన్ని రికవరీ చేయడానికి అప్పీలుదారుడి దావాను కొట్టివేసింది – నష్టపరిహారం కోసం క్లెయిమ్ చేయడాన్ని ప్రతివాది రాష్ట్రం తిరస్కరించింది మరియు డిక్రెటల్ మొత్తాన్ని తగ్గించింది – నిర్ణయం, చట్టవిరుద్ధంగా రద్దు చేయబడిన ఒప్పందం నుండి ఆశించిన లాభం కారణంగా నష్టపరిహారాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి హైకోర్టు అనుమతించకపోవడం సమర్థనీయం కాదు.

బాలుర వసతి గృహం నిర్మాణానికి అప్పీలుదారుతో 1960 డిసెంబర్ 26న కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాన్ని 1961 జూన్ లో 9 నెలలు గడిచినా 10 శాతం పనులు కూడా పూర్తి కాలేదనే కారణంతో ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడం చట్టవిరుద్ధమని పేర్కొంటూ, ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు రూ.20,000 నష్టపరిహారంతో సహా రూ.32,000 రికవరీ కోసం అప్పీలుదారు దావా వేశారు. ట్రయల్ కోర్టు ఈ దావాను భవిష్యత్తు ప్రయోజనాలతో తీర్పునిచ్చింది. తరువాత సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908 లోని సెక్షన్ 152 కింద అప్పీలుదారు చేసిన దరఖాస్తుపై ప్రత్యేక ఉత్తర్వు ద్వారా, ట్రయల్ కోర్టు *పెండెంట్ లైట్* వడ్డీని చేర్చడం ద్వారా తీర్పు మరియు డిక్రీని సవరించింది.

ప్రధాన తీర్పుపై ప్రతివాది దాఖలు చేసిన అప్పీలులో హైకోర్టు నష్టపరిహారం కోసం పిటిషనర్ వాదనను తిరస్కరించి, డిక్రిటల్ మొత్తాన్ని రూ.4,783.33కు తగ్గించింది. అంతేగాక, ప్రతివాది రివిజన్ దరఖాస్తును హైకోర్టు అనుమతించి, *పెండెంట్ లైట్* వడ్డీ మంజూరును కొట్టివేసింది.

అప్పీలును పాక్షికంగా అనుమతించిన ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1. *పెండెంట్ లైట్* వడ్డీని మంజూరు చేయకపోవడం ట్రయల్ కోర్టు తప్పుగా చేసిన విధంగా ప్రమాదవశాత్తూ జరిగిన తప్పిదం లేదా పొరపాటుగా పరిగణించబడదు. అందువల్ల రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దాఖలు చేసిన రివిజన్ పిటిషన్ ను విచారణకు స్వీకరించిన హైకోర్టు పై ఉత్తర్వులను కొట్టివేయడం సమంజసమే. [527-H; 528-A]

తిరుజ్ఞానవలి అమల్ వర్సెస్ పి.వేణుగోపాల, AIR (1940) Mad 29, ఆమోదించబడింది.

జైనబ్ బాయి వర్సెస్ మధ్యప్రదేశ్ స్టేట్ రోడ్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పొరేషన్, (1969) మధ్యప్రదేశ్ జర్నల్ 716, దీనిని తిరస్కరించింది.

ఫిరోజ్ షా వర్సెస్ రాష్ట్రం, AIR (1957) మధ్య భారత్ 50; మహారాజ్ పుట్టు లాల్ వర్సెస్ శ్రీపాల్ సింగ్, AIR (1937) ఔధ్ 191 మరియు వెస్ట్ బెంగాల్ ఫైనాన్షియల్ కార్పొరేషన్ వర్సెస్ బెర్ట్రామ్ స్కాట్ (I) లిమిటెడ్, AIR (1983) Cal 381, పేర్కొనబడింది.

2. చట్టవిరుద్ధంగా రద్దు చేసినట్లు తేలిన ఒప్పందం నుంచి ఆశించిన లాభం కింద రూ.20,000 నష్టపరిహారం చెల్లించాలన్న పిటిషనర్ వాదనను హైకోర్టు తిరస్కరించడం సమంజసం కాదు. కాంట్రాక్ట్ ధరలో 10% ఉన్న ట్రయల్ కోర్టు నష్టపరిహారం మంజూరు చేయడం సహేతుకమైనది మరియు అనుమతించదగినది, ముఖ్యంగా ఒప్పంద ఉల్లంఘనకు సంబంధించి ట్రయల్ కోర్టు కనుగొన్న దానితో హైకోర్టు ఏకీభవించింది. [530-C-E]

ఎ.టి. బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ వర్సెస్ గుజరాత్ రాష్ట్రం, [1984] 4 SCC 59 మరియు మొహమ్మద్ సలామతుల్లా వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, AIR (1977) SC 1481, ప్రస్తావించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నెం: 1209/1992.

మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు F.A నెం.86/1973లో తేదీ 19.7.83 నాడు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుంచి ఉత్పన్నమైనది.

అప్పీలుదారు తరపున S.K.గంభీర్.

ప్రతివాదుల తరపున Ms. కామాక్షి S.మెహ్లావల్ మరియు S.K.అగ్నిహోత్రి.

ఈ కోర్టు యొక్క తీర్పు వెలువరించినవారు

సేథి, న్యాయమూర్తి. ప్రతివాది రాష్ట్రం ఆహ్వానించిన టెండర్లకు ప్రతిస్పందనగా, పాలిటెక్నిక్ ఉజ్జయినిలో 100 మంది బాలుర కోసం ఒక హాస్టల్ నిర్మాణానికి ఇక్కడ పిటిషనర్ కు పనిని కేటాయించారు, దీని కోసం 1960 డిసెంబర్ 26 న ఇరు పక్షాల మధ్య ఒప్పందం (ఉదా. పుట 22) అమలు చేయబడింది. మొత్తం పనిని 29 నెలల్లోపు పూర్తి చేయాల్సి ఉంటుంది, మరో షరతుతో 5 నెలల్లో నాలుగింట ఒక వంతు పనిని పూర్తి చేయాలి, సగం పనిని 10 నెలల్లో పూర్తి చేయాలి మరియు మూడింట ఒక వంతు పనిని 15 నెలల్లో పూర్తి చేయాలి. 1960 డిసెంబర్ 28న నిర్మాణాన్ని ప్రారంభించిన అప్పీలుదారుకు 1960 డిసెంబర్ 26న వర్క్ ఆర్డర్ జారీ చేశారు. నిర్ణీత గడువులోగా పనులు పూర్తి చేయలేకపోవడంతో సూపరింటెండింగ్ ఇంజనీర్ పనుల పురోగతికి ఆటంకం కలిగించారనే ఆరోపణలున్నాయి. అప్పీలుదారు 9 నెలలు దాటినా 10 శాతం పనులు కూడా పూర్తి చేయలేదనే కారణంతో 19.6.61 నాటి లేఖ ద్వారా ఇరుపక్షాల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందాన్ని ప్రతివాదులు రద్దు చేశారు. అయితే ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడం దానిని ఉల్లంఘించడమేనని అప్పీలుదారు వాదించారు. ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు రూ.20,000 నష్టపరిహారంతో పాటు ప్రతివాది తనకు చెల్లించాల్సిన ఇతర మొత్తాలను క్లెయిమ్ చేశాడు. అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన రూ.32,000 రికవరీ కోసం దాఖలైన దావాలో అప్పీలుదారుడు భవిష్యత్తులో సంవత్సరానికి 6 శాతం వడ్డీకి కూడా అర్హుడు.

ట్రయల్ కోర్టు డిక్రీ తర్వాత అప్పీలుదారు CPC సెక్షన్ 152 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేశారు, వడ్డీ ఇవ్వకపోవడం ప్రమాదవశాత్తూ జరిగిన పొరపాటు అనే కారణంతో తీర్పు మరియు డిక్రీని సరిదిద్దడం ద్వారా తీర్పు మరియు డిక్రీని సరిదిద్దడం ద్వారా వడ్డీని చెల్లించాలని అభ్యర్థించారు. ఈ దరఖాస్తును అనుమతించిన ట్రయల్ కోర్టు తీర్పును, డిక్రీని సవరించి వడ్డీ పన్ను చెల్లించాలని ఆదేశించింది.

ట్రయల్ కోర్టు తీర్పు, డిక్రీతో విసిగిపోయిన ప్రతివాది - రాష్ట్రం మొదటి అప్పీలు నెంబరు 86/1973 ను, సెక్షన్ 152, రివిజన్ అప్లికేషన్ నెం.145/1974 ప్రకారం దరఖాస్తులో ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా దాఖలు చేసింది. ప్రతివాదులు-రాష్ట్రం అప్పీలుదారుకు ఏడాదికి 6 శాతం వడ్డీతో కలిపి రూ.4,783.33 మొత్తాన్ని మాత్రమే చెల్లించాలని పేర్కొంటూ అప్పీలుకు హైకోర్టు

పాక్షికంగా అనుమతించింది. సివిల్ రివిజన్ నెం.145/1974 ను అనుమతించి, వడ్డీ రాయితీలు మంజూరు చేస్తూ ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేశారు.

మేము పార్టీల తరఫున న్యాయవాదుల వాదనలు విన్నాము మరియు రికార్డులను పరిశీలించాము.

1973 నవంబర్ 30న తన క్లయింట్ కు పెండెంట్ లైట్ ఇంటరెస్ట్ మంజూరు చేస్తూ ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను హైకోర్టు కొట్టివేయడం సమంజసం కాదని పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది గట్టిగా వాదించారు. వ్యాజ్య కాలానికి వడ్డీ మంజూరు చేయకపోవడం ప్రమాదవశాత్తూ జరిగిన తప్పిదమని, దీనిని ట్రయల్ కోర్టు సరిదిద్దిందని పేర్కొన్నారు. తన వాదనకు మద్దతుగా, అతను జైనాబ్ బాయి మరియు ఇతరులు వర్సెస్ మధ్యప్రదేశ్ స్టేట్ రోడ్ ట్రాన్స్పోర్ట్ కార్పొరేషన్, [1969] మధ్యప్రదేశ్ జర్నల్ p.716 లో తీర్పులపై ఆధారపడాడు; ఫిరోజ్ షా వర్సెస్ రాష్ట్రం, AIR (1957) మధ్యభారత్ p.50; మహారాజా పుట్టు లాల్ వర్సెస్ శ్రీపాల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు, AIR(1937) ఔధ్ P191 మరియు వెస్ట్ బెంగాల్ ఫైనాన్షియల్ కార్పొరేషన్ మరియు ఇంకొకరు వర్సెస్ బెర్ట్రామ్ స్కాట్ (ఐ) లిమిటెడ్, AIR 1983 కలకత్తా p. 381.

సెక్షన్ 152 C.P.C. తీర్పులు, డిక్రీలు లేదా ఉత్తర్వులలో క్లరికల్ అంకగణిత తప్పులు లేదా ఏదైనా ప్రమాదవశాత్తు పొరపాటు లేదా తప్పిదం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే తప్పులను సరిదిద్దడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. ఈ అధికారాన్ని ఉపయోగించడం వల్ల కోర్టు తన మంత్రిత్వ చర్యలలో తప్పులను సరిదిద్దడం గురించి ఆలోచిస్తుంది మరియు తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ తర్వాత సమర్థవంతమైన న్యాయపరమైన ఉత్తర్వులను జారీ చేసే ఆలోచన చేయదు. తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వులు ఇచ్చిన తరువాత, కోర్టు లేదా ట్రిబ్యునల్ ఫంక్టస్ అఫీషియోగా మారుతుంది మరియు అందువల్ల ఇంతకు ముందు జారీ చేసిన తీర్పులు, డిక్రీలు మరియు ఉత్తర్వుల నిబంధనలను మార్చే హక్కు ఉండదు. దిద్దుబాటు అనేది కేవలం ప్రమాదవశాత్తూ జరిగిన తప్పిదాలు లేదా తప్పులను మాత్రమే సరిదిద్దడం మరియు తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ జారీ చేసేటప్పుడు కోర్టు చేసిన అన్ని తప్పిదాలు మరియు తప్పులను కాదు. కేసు మెరిట్లకు అనుగుణంగా సరిదిద్దాలని కోరడం సెక్షన్ 152 పరిధికి అతీతం, దీని కోసం బాధిత పక్షం అప్పీల్ దాఖలు చేయడం లేదా రివ్యూ పిటిషన్ దాఖలు చేయడం సరైన పరిష్కారము. ఉద్దేశపూర్వకమైన పొరపాటును సరిదిద్దడానికి సెక్షన్ ను ఉపయోగించలేమని, అది ఎంత తప్పు కావచ్చు అని ఇది సూచిస్తుంది. CPCలోని 151, 152 సెక్షన్లను కింది కోర్టులు ఉదారంగా పరిగణనలోకి తీసుకుని తమ ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న కేసుల్లో సమర్థవంతమైన ఉత్తర్వులు జారీ

చేసిన తర్వాత కూడా వర్తింపజేస్తున్నట్లు గుర్తించారు. పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ల ముసుగులో ఏ న్యాయస్థానమూ తన అసలు తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వులు యొక్క నిబంధనలను సవరించడం, మార్చడం లేదా జోడించడం చేయరాదు. ఉల్లంఘన జరిగిన తేదీ నుంచి వడ్డీ మంజూరు చేయాలని పిటిషనర్ విజ్ఞప్తి చేసినప్పటికీ ప్రతివాదులు–రాష్ట్రం భవిష్యత్తులో వడ్డీ చెల్లించాలని ట్రయల్ కోర్టు నిర్దిష్టంగా తీర్పునిచ్చింది, దీని అర్థం పెండెంట్ లైట్ వడ్డీకి సంబంధించి పిటిషనర్ వాదనను కోర్టు తిరస్కరించింది. 1973 నవంబర్ 30వ తేదీ నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా ట్రయల్ కోర్టు తప్పుగా చేసిన విధంగా పెండెంట్ లైట్ వడ్డీని మంజూరు చేయకపోవడం ప్రమాదవశాత్తూ జరిగిన పొరపాటుగా లేదా పొరపాటుగా పరిగణించబడదు. అందువల్ల రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దాఖలు చేసిన రివిజన్ పిటిషన్ ను విచారణకు స్వీకరించిన హైకోర్టు పై ఉత్తర్వులను కొట్టివేయడం సమంజసమే.

జైనబ్ బాయి కేసు (పైన పేర్కొన్న)పై అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది ఆధారపడటం తప్పు, ఆ సందర్భంలో బాధిత పక్షం డిక్రీ తర్వాత వడ్డీ చెల్లించాలని కోరింది, సెక్షన్ 152 CPC కింద మరియు CPC లోని ఆర్డర్ 47 రూల్ (1) కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేసింది. తిరుజ్ఞానవళి అమల్ వర్సెస్ పి.వేణుగోపాల, AIR(1940) మద్రాసు పుట 29లో మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై డివిజన్ బెంచ్ ఆధారపడింది, దీనిలో తీర్పులో భవిష్యత్తు ప్రయోజనాలను ప్రస్తావించినప్పటికీ, డిక్రీలో పొరపాటు జరిగినట్లయితే, దానిని తీర్పులో మినహాయించడం వల్ల తప్పును సరిదిద్దే అధికారం కోర్టుకు ఉందని పేర్కొంది. చేసిన తప్పును సరిదిద్దుకోలేకపోయారు. మద్రాసు హైకోర్టు అభిప్రాయంతో మేము ఏకీభవిస్తున్నాము కానీ జైనాబ్ బాయి కేసులో మధ్యభారత్ హైకోర్టు చేసిన సాధారణ వ్యాఖ్యలతో ఏకీభవించలేము. మహారాజా పుట్టు లాల్ వర్సెస్ శ్రీపాల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు AIR 1937 ఔధ్ 191 కేసులో, అప్పీలుదారు అటువంటి లాభాలను ప్రత్యేకంగా క్లెయిమ్ చేశాడని సంతృప్తి చెందడంతో కోర్టు డిక్రీ హోల్డర్ కు మెస్నే లాభాలను ఇచ్చింది మరియు దాని ప్లీడరు ఉరిశిక్ష విభాగంలో మెస్నే లాభాల మొత్తాన్ని నిర్ణయించాలని కోర్టును అభ్యర్థించినట్లు అంగీకరించారు, కానీ డిక్రీ షీట్ లో పేర్కొనలేదు. ఆ కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితుల దృష్ట్యా అది ప్రమాదవశాత్తూ జరిగిన తప్పిదమని, CPC సెక్షన్ 152 ప్రకారం కోర్టుకు ఉన్న అధికారాలను ఉపయోగించి సరిదిద్దుకోవచ్చని కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

ఫిరోజ్ షా కేసులో (పైన పేర్కొన్న) డిక్రీలో తప్పిదం యాదృచ్ఛికమని, డిక్రీ హోల్డర్ వాదనను ప్రతిఘటించడానికి అందులోని ప్రతివాదికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని సంతృప్తి చెందిన న్యాయస్థానం భవిష్యత్తు ప్రయోజనాలను అనుమతించింది. వెస్ట్ బెంగాల్ ఫైనాన్షియల్ కార్పొరేషన్

కేసు అప్పీలుదారుకు ఏ విధంగానూ సహాయపడదు, ఎందుకంటే ఆ సందర్భంలో సెక్షన్ 152 యొక్క పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు, ఎందుకంటే CPC సెక్షన్ 34 కింద వడ్డీ మంజూరు చేసే హక్కు అప్పీలుదారుకు హక్కుగా నిర్ణయించబడింది. మేము నిలుపుకున్న అంశాల దృష్ట్యా CPC లోని సెక్షన్ 152 యొక్క పరిధి మరియు పరిధికి సంబంధించిన ఈ కేసులో, మధ్యభారత్ హైకోర్టు యొక్క అభిప్రాయం బలమైన సూత్రాలపై ఆధారపడి ఉంటుందని మేము భావిస్తున్నాము.

ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు రూ.20 వేలు నష్టపరిహారం చెల్లించాలన్న పిటిషనర్ వాదనను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది – ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించడం వల్ల తనకు ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లినట్లు చూపించే ఆధారాలను పిటిషనర్ రికార్డుల్లో ఉంచలేదని తేలడంతో హైకోర్టు తిరస్కరించింది. ఈ మేరకు అప్పిలేట్ కోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది: "ఒప్పందాన్ని సక్రమంగా పాటించినందుకు అతను కార్మికులకు అడ్వాన్స్ డబ్బు ఇచ్చారని లేదా అతను సామాగ్రిని కొనుగోలు చేశాడని లేదా అతను ఏదైనా బాధ్యతలను నిర్వర్తించాడని మరియు ప్రతివాదులు ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించిన కారణంగా అతను పైన పేర్కొన్న మరియు ఇతర తలలపై నష్టాన్ని చవిచూడాల్సి వచ్చిందని అతని కేసు కాదు. లాభాల శాతానికి సంబంధించి కూడా ఆయన ఎలాంటి మెటీరియల్ ను రికార్డుల్లో ఉంచలేదని, భవన నిర్మాణ కాంట్రాక్టుల ద్వారా కాంట్రాక్టర్ల ఆదాయాన్ని అంచనా వేసేటప్పుడు ఆదాయపు పన్ను అధికారి లాభాలను అంచనా వేయడంపై ఆధారపడి ఉన్నారన్నారు. “అప్పీలేట్ కోర్టు ఇలాంటి తీర్పు తప్పుడు అంచనాలపై ఆధారపడి ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. తనకు జరిగిన నష్టానికి సంబంధించి పిటిషనర్ రూ.20 వేలు క్లెయిమ్ చేయలేదు. తాను కాంట్రాక్ట్ ను నిర్వహించి ఉంటే కాంట్రాక్ట్ విలువ అయిన రూ.2 లక్షలపై 10 శాతం లాభం వచ్చేదని ఆయన తన వాదనకు ప్రాధాన్యమిచ్చారు. బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్, (1984) 4 SCC 59) లోని ఈ కోర్టు కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 73లోని నిబంధనలను వివరిస్తూ, ఒప్పందాన్ని సక్రమంగా రద్దు చేయడం ద్వారా ప్రభుత్వం ఉల్లంఘనకు పాల్పడినట్లు రుజువు అయిన కాంట్రాక్టర్ నష్టపరిహారం క్లెయిమ్ చేసుకోవచ్చని, నష్టాల మొత్తాన్ని అంచనా వేయడానికి కోర్టు సూక్ష్మ వివరాలలోకి వెళ్లకుండా విస్తృత మూల్యాంకనం చేయాలని పేర్కొంది. పని ఒప్పందంలో, పనిని అప్పగించే పక్షం ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినట్లయితే, పని ఒప్పందాన్ని చేపట్టడం ద్వారా తాను సంపాదించాలని భావించిన లాభ నష్టానికి నష్టపరిహారాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి కాంట్రాక్టర్కు అర్హత ఉందని ప్రత్యేకంగా తీర్పు ఇవ్వబడింది. తప్పు చేసిన పక్షం ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినట్లు రుజువు చేస్తే ఆశించిన లాభాల క్లెయిమ్ చట్టబద్ధంగా ఆమోదించబడుతుంది. ఇది ఈ విధంగా గమనించబడింది:

"ప్రతి కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితులపై లాభం ఎంత అనేది ఆధారపడి ఉంటుంది. కానీ లాభం యొక్క సహేతుకమైన అంచనా ఉంటుంది అనేది ఒక పని ఒప్పందంలో అంతర్లీనంగా ఉంటుంది మరియు ఒప్పందానికి అవతలి పక్షం ఒప్పంద ఉల్లంఘనకు పాల్పడినట్లయితే దాని నష్టాన్ని నష్టపరిహారం రూపంలో భర్తీ చేయా . ఒకే రకం పనులకు, పని ప్రదేశం ఒకదానికొకటి సమీపంలో ఉండటం, ఒకే పక్షాల మధ్య ఒకే రకమైన పని కోసం, అదే హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పనుల బ్యాలెన్స్ విలువలో 15 శాతం లాభాన్ని కోల్పోవటానికి సహేతుకమైన కొలమానం కాదనే వాదనను తిరస్కరించడానికి అదనపు కారణం ఉంది.........

ప్రతివాది కాంట్రాక్ట్ ను పునఃసమీక్షించడం అన్యాయమని భావించి, పిటిషనర్–కాంట్రాక్టర్ పనుల కాంట్రాక్ట్ లో కొంత భాగాన్ని అమలు చేసినందున, ప్రతివాది ఒప్పంద ఉల్లంఘనకు పాల్పడినట్లు ఇప్పుడు బాగా రుజువైతే, కాంట్రాక్టరు లాభాల నష్టం ద్వారా నష్టపరిహారానికి అర్హులు. ఒకే పక్షాల మధ్య కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో హైకోర్టు అంగీకరించిన చర్యను అనుసరించి, పని ఒప్పందంలోని మిగిలిన భాగాల విలువలో 15 శాతం చొప్పున ఒకే రకమైన పనికి, లాభ నష్టానికి కలిగే నష్టాలను కొలవవచ్చు."

ఇదే మేరకు మహ్మద్ సలామతుల్లా మరియు ఇతరులు వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, AIR (1977) SC 1481లో ఇచ్చిన తీర్పు కూడా ఇదే విధంగా ఉంది. ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించిన సందర్భాల్లో నష్టపరిహారం మంజూరును ఆమోదించిన కోర్టు, అంచనాల ఆధారంగానే నష్టపరిహారం లెక్కింపునకు సంబంధించి ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన వాస్తవాలను కనుగొనడంలో అప్పిలేట్ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవడం సమంజసం కాదని అభిప్రాయపడింది. పైన ప్రస్తావించిన రెండు సందర్భాల్లోనూ. కాంట్రాక్ట్ ధరలో 15 శాతం కాంట్రాక్టర్ కు నష్టపరిహారంగా ఇచ్చారు. అయితే ప్రస్తుత కేసులో ట్రయల్ కోర్టు ఒప్పంద ధరలో 10% మాత్రమే మంజూరు చేసింది, ఇది సహేతుకమైనది మరియు అనుమతించదగినదిగా మేము భావించాము, ప్రత్యేకించి ఒప్పంద ఉల్లంఘనకు సంబంధించి ట్రయల్ కోర్టు కనుగొన్న దానితో హైకోర్టు ఏకీభవించింది, "అందువల్ల ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడం ద్వారా ప్రతివాదులు ఒప్పంద ఉల్లంఘనకు పాల్పడ్డారని ట్రయల్ కోర్టు నమోదు చేసిన దర్యాప్తులో జోక్యం చేసుకోవడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు" అని పేర్కొంది. అందువల్ల ఒప్పంద ఉల్లంఘన చట్టం మరియు ఒప్పంద నిబంధనలకు విరుద్ధమని రుజువైతే, తప్పు చేసిన పక్షం

ఒప్పందానికి అవతలి పక్షానికి నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి చట్టబద్ధంగా బాధ్యత వహిస్తుంది. అందువల్ల చట్టవిరుద్ధంగా రద్దు చేసినట్లు తేలిన ఒప్పందం నుంచి ఆశించిన లాభం కారణంగా రూ.20,000 నష్టపరిహారం చెల్లించాలన్న పిటిషనర్ వాదనను అప్పీలేట్ కోర్టు తిరస్కరించడం సమంజసం కాదు.

అప్పీలుదారుని ఇతర వాదనలను తోసిపుచ్చిన అప్పీలేట్ కోర్టు కేవలం రూ.4,783.33 మాత్రమే చెల్లించడానికి అర్హుడని పేర్కొంది. అప్పీలేట్ కోర్టు ఇచ్చిన ఇలాంటి తీర్పు సహేతుకమైనదేనని, నష్టపరిహారంగా క్లెయిమ్ చేసిన రూ.20,000 మొత్తానికి అదనంగా హైకోర్టు నిర్దేశించిన మొత్తంతో పిటిషనర్ సంతృప్తి చెందాలని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది అంగీకరించడం చాలా సమంజసము.

ఈ పరిస్థితులలో ఈ అప్పీలు దిగువ న్యాయస్థానాల తీర్పు డిక్రీలను సవరించడానికి పాక్షికంగా అనుమతించబడుతుంది మరియు అప్పీలుదారుడు డిక్రీ తేదీ నుండి నెరవేరే వరకు చెల్లించే సంవత్సరానికి 6% వడ్డీతో రూ.24,783.33 వరకు డిక్రీ మంజూరు చేయడానికి అర్హుడు. ఈ అప్పీలులో పక్షాలు తమ సొంత ఖర్చులను భరించాలి.

అప్పీలు పాక్షికంగా అనుమతించబడింది.